

ци-тъ му испърво не разумѣхж, а когато ся прослави Іисусъ, тогазъ си наумихж че това бѣ за него писано, и това му сторихж. А народъ-тъ който бѣше съ него, когато повыка Лазаря отъ гробъ-тъ и го въскръси отъ мъртвъ-тъ, свидѣтелствуваше. За това го и посрѣди народа-тъ, защото чухж че сторилъ това чудо. А Фарисеитъ рекохж помежду си: Видите ли че нищо не ползвувате? Ето, свѣтъ-тъ отиде вслѣдъ него.

20 И между тѣзи, които възлѣзувахж да ся поклонятъ въ празникъ-тъ, имаше и нѣкой Елини. И тѣ дойдохж при Филиппа, който бѣ отъ Виесандж Галилейскж, и молихж му ся и казувахж: Господине, искамы да видимъ Іисуса.

21 Идува Филиппъ и казува на Андрея; Андрей пакъ и Филиппъ казувать на Іисуса. А Іисусъ имъ отговори и рече: Дойде часъ-тъ да ся прослави Сынъ человѣческий. Истина, истина ви казувамъ: Ако житно-то зърно не падне въ земіѣ-тѣ и не умре, то остава само: ако ли умре, много плодъ приноси. Който обыча животъ-тъ си, ще го изгуби; и който неинавиди животъ-тъ си на тойзи свѣтъ, за вѣченъ животъ ще го упази. Ако слугува нѣкой на мене, мене да послѣдува; и дѣто съмъ азъ, тамъ ще бѫде и слугата ми; и който слугува на мене, него ще почте

22 Отецъ ми. Сега душа-та ми е смутена; и що да рекж? Отче, избави мя отъ тойзи часъ. Но за това дойдохъ на тойзи часъ. Отче, прослави името твое. Тогазъ дойде гласъ отъ небе-то: И прославихъ, и пакъ ще прославѣхъ. А народъ-тъ, които стоехж и чухж това, казувахж: Грѣмъ е.

23 Други говорѣхж: Ангелъ му продума. Отговори Іисусъ и рече: Тойзи гласъ не быде за мене, но за васъ. Сега е сѫдба на тойзи свѣтъ; сега князъ-тъ на тойзи свѣтъ ще бѫде испѣданъ

24 вънъ. И когато бѫдѫ азъ въздигнѫтъ отъ земиѣ-тѣ